

Editörden

Bilim ve sanatın ilişkisi düşün dünyasının vazgeçilmez ve bitmeyen tartışma alanlarından biri. Farklı kuramsal çerçevelerden de olsa, bu yaklaşımlar birbirini teğet de geçse, bu ilişkinin açıklanmasında yoğun bir gayret içinde olduklarını her iki alanda ürün veren düşünür ve araştırmacıların söyleminde görüyoruz. Sanatın içindeki bilimi irdeleyen ve tarihe iz bırakmış bestecilerin, ressamaların ve edebiyatçıların yapıtlarında bunun izlerini sürenlerin görünür kıldıkları matematik ve fizik gibi bilimsel öz son derece dikkat çekici. Lautrec' in resimlerindeki geometri, Rembrandt'ın yapıtlarındaki fizik yasalar, Beethoven ve Mozart'ın müziğinin tınılarına gizlenmiş ve notalara bürünmüş, Nazım' ın, Mayakovski'nin dizelerinde, Metin Altıok'un hesap işi şiirlerinde müzikal bir estetikle gezinen matematik, Dostoyevski'nin yapıtlarındaki bilimsel gözlem. Hepsi bunun özgün örnekleri. Peki bilimin içindeki sanat? Acaba nerede gizleniyor, ya da bilimsel bir çalışmanın hangi kavşağında bekliyor? Elbette dilinde. Söyleminde. Bilimsel çalışmanın dili, bir araştırmacının sunuluşundaki söylemin edebi niteliği bu araştırmayı akademik dilin kuruluşundan uzaklaştıran ve hayatın içinden kılan, zihni bütünleştiren bir nitelik oluşturuyor. Bu sanatsal yaratım özellikleri, inşa edilen edebi dil, sosyal bilim araştırmalarında daha fazla yer buluyor. Peki tıp alanındaki çalışmalar bu eğilimin uzağında mı? Tıp alanındaki araştırmalarda bu istenmeyen bir durum mu? Aslında bu tartışılmayı fazlasıyla hak ediyor. Tıp dalları içinde bu bilimsel çalışmanın içindeki sanata en yakın alan psikiyatri gibi görünüyor. Son yıllarda revaçta olan bilişsel bilim, ya da nöro felsefe, nöro-psikanaliz buna en yakın alanlar. Bu alanlar Bilim ve sanat bütünleşmesine özgün örnekler sunuyor. Nancy Andreasen'in yaratıcı beyin ile ilgili, Schacter'in belleğin sınırları ile ilgili kitapları, psikiyatri topluluğunun yakından tanıdığı, ülkemizin yüz akı, onurlu bilim insanlarından olan Cem Kaptanoğlu'nun, resim, sinema, edebiyat ve şiir ve daha bir çok konu ile ilgili özgün çözümlenmeleri bilim ve sanat buluşmasına örnekler oluşturuyor.

Psikiyatrinin uğraştığı alan ve kullandığı dil araçları açısından bakıldığında sahip olduğu bu ayrıcalıklı özellik özellikle olgucu-pozitif bilim anlayışının indirgemeci kıskacında kötürümleşme riski yazıyor. İnsani olanı nesneleştiren biyolojik indirgemeci bir araştırma pratiğinin biçimlediği kuru akademik dil, dilin yaratıcı kimliğine ve zengin varlığına yönelik körleşmeye yol açıyor. Uzun yıllar önce travma ve TSSB ile ilgili yazdığım bir yazının giriş ve tartışma kısmında yer alan edebi ifadeler hakem tarafından eleştirilmiş ve bir akademik yazıda bu tarz ifadelerin yer almasının uygun olmadığı öne sürülmüştü. Oysa bu bakış açısı soğuk, uzak ve insana dokunmayan bir bilim dilinin tek dil olduğu yanılması yaratıyor. Bilimsel dilde özleşme kadar, yabancı sözcüklere Türkçe karşılıklar üretmek kadar dilde felsefi bir derinlik yaratma, güçlü edebi bir dil üretme de öncelikli bir uğraşı olmalıdır.

Dergimize gelen yazıların dili güçlendiren ve felsefi derinlik katan nitelikler taşıması bizi mutlu ediyor. Psikiyatri yazınının gelişmesinde sorumluluk hisseden Klinik Psikiyatri Dergisi olarak bu duyarlılığı içinde barındıran yazıları, araştırmaları, derlemeleri, olgu tartışmalarını, tez ve kitap tanıtımlarını, kongre değerlendirmelerini, psikiyatrinin güncel sorunlarına değinen görüş yazılarını, yayınlanan makaleler ile ilgili görüş, öneri, eleştiri ve değerlendirme içeren editöre mektupları, siz değerli meslektaşlarımızdan, ruh sağlığı alanında çalışan tüm meslek gruplarından, dolaylı ve doğrudan alana katkı sağlayan tüm bilim dallarından bekliyoruz. Unutulmamalı ki, dergimiz bu katkılarla güçlenecektir.

Doç. Dr Burhanettin Kaya

Editör

Editörler Kurulu adına